ჭეშმარიტად, ის ხელმძღვანელობა და ცოდნა, რომლითაც ალლაჰმა მე წარმაგზავნა, ჰგავს მიწაზე მოსულ წვიმას

გადმოცემულია აბუ მუსა ალ-აშ'არისგან (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი), რომ შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა: «ჭეშმარიტად, ის ხელმძღვანელობა და ცოდნა, რომლითაც ალლაჰმა მე წარმაგზავნა, ჰგავს მიწაზე მოსულ წვიმას. მიწის ერთი ნაწილი ნაყოფიერი იყო, მან შეიწოვა წყალი და ამოიზარდა მრავალი მცენარე და ბალახი. მიწის მეორე ნაწილი უნაყოფო იყო, მაგრამ მან შეინარჩუნა წყალი და ალლაჰმა იგი ადამიანებისთვის სასარგებლოდ აქცია: ხალხმა ეს წყალი სასმელად გამოიყენა, მისით საქონელი დაპურა და მინდვრები მორწყო. წვიმა დაეცა ასევე მიწის სხვა ნაწილზეც, რომელიც ბრტყელი ველივით იყო, მაგრამ მან ვერ შეინარჩუნა წყალი და ვერაფერი ამოიზარდა. [ეს მიწის ნაწილები] ჰგვანან იმ ადამიანებს, ვინც სწორად გაუგო ალლაჰის რელიგიას, იხეირა იმით, რაც ალლაჰმა მოავლინა, თავად შეიძინა ცოდნა და სხვებსაც ასწავლა. ისინი ასევე ჰგვანან იმ ადამიანებს, ვინც ამას არ მიაქცია ყურადღება და არ მიიღო ალლაჰის ხელმძღვანელობა, რომლითაც მე ხალხისკენ ვარ გამოგზავნილი».

[სანდო (საჰიჰ)] [შეთანხმებული]

ალლაჰის მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) შედარებით ახსნა, რომ ის, ვინც სარგებლობს მის მიერ მოცემული სწორი მიმართულებით და გზით რომელიც მიიყვანს მიზნამდე და, რომელიც სარგებლობს შარიათის ცოდნით, მსგავსია მიწის, რომელიც იღებს ბევრ წვიმას. ამ მიწას აქვს სამი სახეობა: პირველი: სუფთა და კარგი მიწა, რომელიც იღებს წვიმის წყალს და ახდენს ბევრი მცენარის ზრდას, როგორც სველი, ისე მშრალი, რის შედეგადაც ხალხი სარგებლობს ამით. მეორე: მიწა, რომელიც ინარჩუნებს წყალს, მაგრამ არ ზრდის მცენარეებს. ეს მიწა ინახავს წყალს, რომ ხალხმა ის გამოიყენოს; მათ შეუძლიათ დალიონ და დაარწყულონ მათი საქონელი და ნათესები. მესამე: მიწა, რომელიც გლუვია და არ აქვს წყლის შენარჩუნების უნარი, ასევე მასზე არ იზრდება მცენარეები. ეს მიწა არ სარგებლობს წყლით, და არც ხალხი იღებს სარგებელს მისგან. ასევე, იგივეა იმ ადამიანების შემთხვევა, რომლებიც ისმენენ იმას, რაც მოციქულმა მუჰამმადმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) მოიტანა ცოდნა და სწორი გზა. პირველი: მცოდნე, რომელიც ხვდება ალლაჰის რელიგიას, მოქმედებს თავისი ცოდნით და ასწავლის სხვებს; ის არის მსგავსი კარგი მიწის, რომელმაც წყალი მიიღო და საკუთარ თავს სარგებელი მოუტანა, და მან ასევე ნაყოფი გამოიმუშავა, რითაც სხვებს სარგებელს მოუტანს. და მეორე: ეს არის ადამიანი, რომელიც ინახავს ცოდნას, მაგრამ არ აქვს გაგება და ამოწურვა. იგი აგროვებს ცოდნას და მთელ თავის დროს მას უთმობს, თუმცა ან ნაფილ საქმეებს არ ასრულებს, ან ვერ იგებს იმას, რაც დააგროვა. ამიტომ, იგი მხოლოდ სხვა ადამიანებისთვის ცოდნის ინსტრუმენტია. ის ჰგავს მიწას, რომელშიც წყალი გროვდება და ხალხი მისით სარგებლობს. მესამე: ის, ვინც ისმენს ცოდნას, მაგრამ არ აღიქვამს მას, არ მოქმედებს მისით და არ გადასცემს სხვებს; ის არის მსგავსი უსარგებლო ან გლუვი მიწის, სადაც არაფერი იზრდება და არ იღებს წყალს ან აფუჭებს მას სხვებისთვის.

